

Eyes on Animals onthult de wrede waarheid achter ons paardenvlees

Het grootste deel van de paarden die worden gedood voor het vlees dat wordt verkocht in onze supermarkten en snackbars heeft een gruwelijke lijdensweg ondergaan. Dit blijkt uit groot internationaal onderzoek van de Nederlandse dierenwelzijnsorganisatie Eyes on Animals samen met Tierschutzbund Zürich (Zwitserland) en Animals' Angels USA. Nederland importeert jaarlijks vlees van bijna 60.000 paarden. Dat vlees verkopen we door, of wordt verwerkt in snacks, stoofvlees, paardenbiefstuk en –rookvlees[1]. Supermarkten en snackleveranciers schetsen ten onrechte “een rooskleurig beeld” en beweren strikte (EU-)welzijnseisen te hanteren voor de herkomst van hun vlees. “Ons onderzoek onthult een compleet andere, extreem wrede realiteit.”

De manier waarop de paarden in de landen van herkomst worden gehouden, behandeld, vervoerd, soms vetgemest, en uiteindelijk geslacht voldoet niet aan de EU-regelgeving – en al helemaal niet aan de extra welzijnseisen die o.a. Jumbo, Coop, Albert Heijn, Plus, C1000, Sligro, Mora, Ad van Geloven, Beckers, Groenveld Vlees en Visser & Van Walsum beweren te stellen in antwoord op vragen van Eyes on Animals. “Zieke, gewonde en stervende paarden en merries die bevallen worden aan hun lot overgelaten in “vetmesterijen” (Canada) waar ze soms ook nog in extreme hitte of barre kou creperen, paarden worden met geweld en zelfs met gebruik van agressieve honden transportwagens opgejaagd (Argentinië & Uruguay), paarden raken gewond of sterven door het vervoer in ongeschikte trucks waarin ze dagenlang bekneld staan en in het slachthuis worden ze regelmatig gemarteld door ongeschoold personeel en niet in één keer gedood”, aldus Lesley Moffat van Eyes on Animals.

Dit zijn de schokkende – structurele – praktijken waaronder paarden die worden gedood voor de productie van paardenrookvlees, paardenbiefstuk, stoofvlees, frikadellen, kroketten en andere snacks lijden. Dit gezamenlijk veldonderzoek van Eyes on Animals, Tierschutzbund Zürich en Animals' Angels USA liep vanaf maart 2012 tot januari 2014. Inspectieteams bezochten meermalen zogenaamde ‘verzamelcentra’, paardenmarkten- en veilingen, ‘vetmesterijen’, grensovergangen, slachthuizen en volgden transporten in alle eerdergenoemde exportlanden. “Wij hebben niet één plek gezien waar géén dierenleed was”, aldus Moffat.

Bekijk de schokkende video: www.eyesonanimals.com/onderzoek-paardenvlees-nl

In het laatste stadium van het onderzoek, heeft Eyes on Animals Nederlandse supermarkten en snackfabrikanten aangeschreven om te informeren naar de welzijnsomstandigheden van de paarden die in hun vleesproducten zijn verwerkt. Lesley Moffat: “Veel consumenten geloven onterecht dat paarden een goed leven met hebben gehad vergeleken bij andere dieren waarin ze liefde, aandacht en veel beweging hebben gehad. Ze hebben geen idee waar hun vlees vandaan komt en vleesverkopers houden de schone schijn op.” Zo antwoordt Coop: *Onze leverancier bezoekt zelf met grote regelmaat de boerderijen waar de paarden leven en van weidegang genieten, om er zeker van te zijn dat de leefomstandigheden van deze dieren goed zijn en bewaakt worden.* Bovendien stelt een groot deel van de bedrijven volstrekt onjuist dat deze paarden dezelfde bescherming genieten tijdens transport als in de EU[2].

Wel geldt officieel dat landen die vlees willen exporteren naar de EU, een ‘EU-certificering’ moeten behalen. Dat houdt in dat een dierenarts in het verzendende land d.m.v. een certificaat verklaart dat het slachthuis voldoet aan minimumeisen ten aanzien van diergezondheid, voedselveiligheid, voedselhygiëne en dierenwelzijn. Namens de EU ziet de Food and Veterinary Office (FVO) hierop toe [3]. Lesley Moffat: “Dierenwelzijn is daarbij echter van ondergeschikt belang. Eens in de zoveel jaar houdt de FVO inspecties: altijd van te voren aangekondigd en alleen naar een deel van de slachthuizen. Voor wat betreft huisvesting, verdere behandeling en transport zijn de paarden overgeleverd aan de wetten van het exportland – als die al bestaan.”

-----EINDE PERSBERICHT -----

Over Eyes on Animals (EonA): Deze internationale dierenwelzijnsorganisatie opereert sinds 2009 vanuit Nederland. Haar inspecteurs volgen veetransporten en bezoeken veemarkten en slachthuizen om te kijken of geldende wetgeving gerespecteerd wordt. Ook biedt EonA in meerdere landen trainingen ‘Dierenwelzijn & EU-wetgeving’ aan politiekorpsen, veterinaire inspecteurs en veewagenchauffeurs.

Noot 1. Uit Eurostat-data 2012 blijkt dat Nederland behoort tot de top-3 importeurs van paardenvlees in de EU. (België 25.820 ton, Frankrijk 16.908, Nederland 6.871 ton). Daarvan komt 2.947 ton uit België (dit Belgisch vlees komt echter grotendeels uit Mexico), 1.305 uit Uruguay, 1.040 uit Canada en 672 ton uit Argentinië. In de datasets van Eurostat komt Mexico niet als herkomstland voor. Echter: Mexico’s eigen statistiekbureau INEGI meldt een export van 3.500 naar Nederland. Ook meldt de Nederlandse importeur Visser & Van Walsum op zijn website het bezit van een eigen slachthuis in Mexico. Volgens Eurostat exporteert Nederland vervolgens weer 5.980 ton paardenvlees. De eigen consumptie is dus zo’n 4500 ton – ruim 26.000 paarden. Eén paard levert zo’n 170 kilo aan vlees op.

Noot 2. De Verordening (EG) nr. 1/2005 regelt de bescherming van dieren tijdens transport: er zijn eisen m.b.t. de conditie van de te vervoeren dieren, de behandeling, beladingsdichtheid, reisduur en aanwezige voorzieningen. Voor paarden gelden er striktere regels dan voor andere (boerderij)dieren. Zo moeten paarden om de 8 uur water en voedsel krijgen. Op een reis boven 8 uur moeten tussenschotten ervoor zorgen dat paarden elkaar niet kunnen verwonden of vertrappen. De maximumreisduur is 24 uur, waarna een verplichte rusttijd in acht genomen moet worden.

Noot 3. Ten aanzien van dierenwelzijn speelt vooral Richtlijn 93/119/EG inzake de bescherming van dieren bij het slachten of doden een rol. Indien een slachthuis niet voldoet aan de minimale EU-eisen waarop de FVO controleert, heeft dat niet automatisch tot gevolg dat paardenvlees uit dit slachthuis niet op de EU/Nederlandse markt wordt toegelaten. Dat erkent de FVO bijvoorbeeld in haar rapport eind 2012 over Argentinië: *‘Ondanks veevuldige, goed gedocumenteerde officiële inspecties, blijven slachtinstallaties die niet voldoen aan de relevante EU-eisen op de (export)lijst staan... De berhaalde aanbevelingen van drie opeenvolgende FVO audit rapporten zijn niet goed opgepakt.’*

Het volledige rapport ‘**De wrede waarheid achter paardenvlees in Nederland**’ is te downloaden op onze website: www.eyesonanimals.com/onderzoek-paardenvlees-nl

Filmmateriaal en foto’s zijn te gebruiken. Eyes on Animals behoudt het copyright.

Copyrightvermelding bij de foto’s en video’s moet zijn: ©TSB/AA USA/ Eyes on Animals.

Enkele hoge resolutiefoto’s staan op [deze Skydrive](#). Neem voor een toelichting op deze foto’s contact op met Eyes on Animals.